



equinor

Lindås kommune
Eigedomsskattekontoret
Kvernhusmyrane 20
5914 Isdalstø

Vår referanse: ITX201904
Deres referanse: Eigedomsskattekontoret
03. mai 2019

Utskriving av eiendomsskatt for 2019 – særskilt skattegrunnlag og revidert takst som næringsseiendom – Mongstad raffineri. – klage

Vi viser til tilsendt møtebok for sakkunnig nemnd for eigedomsskatt i Lindås kommune, samt vedlagte takstrapport. Equinor er uenig i deler av takstvedtaket. Begrunnelsen for klagen er at vi mener en del av vurderingene av hva som er produksjonsutstyr og -installasjoner og maskiner som tjener bygningen/den faste eiendommen, ikke er i tråd med eiendomsskatteoven. Videre klager vi på verdsettelsen av noen av anleggene.

Diverse bygninger på terminalområdet - takstplikt

I takstrapporten er det 45 bygninger som er ansett som takstpliktige. Etter vårt syn må flere av disse bygningene anses som «produksjonsutstyr og -installasjoner». Dette fordi veggene og taket kun kan anses som en beskyttelse for maskineriet som er inni, og kan ikke anses som en bygning i seg selv. Hvis man demonterer maskineriet, ville det dermed ikke stå igjen noen bygning. Dette gjelder følgende bygninger:

Type	Tag	Area	Item Description	Qty	Takstberegning bygninger			
					Objekter	Samlet areal	Nyverdi	
							kr/m2	kr
Compressor House (Steel)	1310-BU-9466-20	950-160	KOMPRESSORHUS I ANL.300	132	Kompressorhus	132	6000	792000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9467-22	950-159	KOMPRESSORHUS I ANL.400	45	Kompressorhus	45	6000	270000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9468-20	950-016	KOMPRESSORHUS 2600 ANLEGG OMR:60	230	Kompressorhus	230	6000	1380000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9469-20	950-017	KOMPRESSORHUS 1300/1400 ANLEGG	900	Kompressorhus	900	6000	5400000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9470-20	950-018	KOMPRESSORHUS 1500/1600 ANLEGG	554	Kompressorhus	554	6000	3324000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9471-20	950-019	KOMPRESSORHUS 1900 ANLEGG	336	Kompressorhus	336	6000	2016000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9474-20	950-158	KOMPRESSORHUS 800 ANLEGG	132	Kompressorhus	132	6000	792000
Control Room (Concrete)	1310-BU-9475-20	950-185	KOMPRESSORHUS 1200 ANLEGG	4	Kompressorhus	4	6000	24000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9476-20	950-183	KOMPRESSORHUS 2600 ANLEGG OMR:44	235	Kompressorhus	235	6000	1410000
Admin Building	1310-BU-9485-20	950-022	SLAMBEHANDLINGSBYGNING	300	Slambehandling	300	8000	2400000
Admin Building	1310-BU-9486-20	950-023	LOKAL KJEMIKALIEBYGNING	650	Kjemikaliebygg	650	10000	6500000
Admin Building	1310-BU-9495-20	950-162	KALSINERINGSBUS	575	Kalsineringshus	575	6000	3450000
Concrete Substation	1310-BU-94103-20		PROCESS UNIT 5200, COMPRESSOR HOUSE	300	Kompressorhus	300	8000	2400000
Admin Building	1310-BU-94110-20		GULFTRONICBYGNING	115	Gulftronicbygg	115	6000	690000
Concrete Substation	1310-BU-94119-20		FLAKER HOUSE I B-OMRÅDET	140	"Flaker" hus	140	6000	840000
Admin Building	1310-BU-9433-20		PUMPEHUS BRANNVANNSKAI	43	Pumpehus brannvann	43	10000	430000
Compressor House (Steel)	1310-BU-9477-20		PROCESS UNIT 5100, COMPRESSOR HOUSE	222	Kompressorhus	222	6000	1332000
Admin Building	1310-BU- 94155-x		Sanitær rensanlegg	80	Bygg rensanlegg	80	8000	640000

Verdien av disse bygningene skal derfor inngå i grunnlaget som avtrappes.

Diverse bygninger på terminalområdet - verdsetting

I takstrapporten heter det om verdsettelse som næringseiendom:

«Verdsetting av næringseiendom etter de nye lovreglene fremgår av § 8A-2 (1). Her er det i utgangspunktet ingen endringer fra tidligere lovtekst, verdien av eiendommen skal settes til det beløp man kan gå ut fra at den kan avhendes for ved fritt salg. Som praktisk hovedregel vil man normalt ved takst av næringseiendom benytte leieverdimetoden (kapitalisert leieverdi). I denne lovparagrafen er det imidlertid tatt inn et tillegg som henviser direkte til de problemstillingen man i mange sammenhenger får når ulike industrianlegg formelt skal betegnes som næringseiendom. Denne tilleggssetningen har ordlyden «Verdet av næringseigedom skal setjast til teknisk verdi når det ikkje er mogleg å fastsetje verdet etter regelen i første punktum.»

Vi oppfatter taksten slik at bygningene er ansett som næringseiendom, men at verdsettelsen fremdeles er basert på teknisk verdi (og ikke etter kapitalisert leieverdi). Kommunen/takstnemnda finner tydeligvis at «det ikkje er mogleg å fastsetje verdet» etter leieverdi/sjablongverdi. «Umuligheten» synes å være begrunnet med at bygningene ligger «innenfor gjerdet», og at de fortsatt er aktive deler av industrianlegget.

Lovens hovedregel er at næringseiendom skal fastsettes etter leieverdi/sjablongverdi. Endringene i eiendomsskatteloven har ytterligere fremhevet prinsippet om verdsettelse basert på leieverdi, bl.a. begrunnet «... med et ønske om bedre mulighet for likebehandling av ulike typer næringseiendom ...». Dette gjelder spesielt kontorlokaler, parkeringshus, butikk, varelager, hotell og serveringssted, men i utgangspunktet også annen næringseiendom. Kun i de tilfeller dette ikke er mulig, skal man benytte teknisk verdi.

Etter vårt syn må 27 av de 45 byggene som er medtatt i taksten verdsettes etter lovens hovedregel (leieverdi). Dette gjelder de byggene som vi ikke anser som: «produksjonsutstyr og -installasjoner». Selv om taksten indikerer at det er benyttet substansverdi, ser det for oss ut som at det er benyttet sjablongsatser. Vi har ingen innvending mot dette, ettersom dette følger av lovens hovedregel.

Når det i realiteten er benyttet sjablongsatser, er det naturlig å se hen til sjablongsatsene i nabokommunen Austrheim. Byggene bør derfor etter vårt syn verdsettes i tråd med sjablongsatsene i Austrheim.

Lagertanker

Produkttankene (lager) er en del av produksjonsutstyret og -installasjonene i raffineriet, og inngår som vitale deler i selve anlegget. Fra råoljen kommer inn i anlegget og til det ferdige produktet flyter videre inn i produkttankene er det en kontinuerlig, integrert prosess. Produkttankene er ikke frittstående lagertanker som man f.eks. finner på et tradisjonelt tankanlegg hvor ferdige produkter blir levert fra transportmidler og deretter løftes ut på andre transportmidler.

De aller fleste av tankene inneholder del-komponenter som blandes videre til ferdige produkt. Tankfarmen er relativt fleksibel og kan ofte benyttes til ulike medier til ulik tid. Videre inneholder tankene avansert prosessutstyr for integrert kontroll av volumbalanser i raffineriet. Produkttanker inngår også i tanker som benyttes til å blande ferdig produkter til kunde periodevis, og flere av disse inneholder prosessutstyr for

miksing. Vi kan ikke drive produksjon uten tankfarm og kaverner ettersom ferdig produkt først er levert når det er ombord i skip eller på tankbil. Tankfarmen blir bruk til å mellomlagre og evt blande klar volumer for lasting til endelig produkt om bord i transportmiddelet (som også er det «offisielle salgspunktet»).

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 omtales et typetilfelle som er synonymt med anlegget på Tjeldbergodden. Det henvises der til Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes dommen). I dommen ble bla. tankene for ferdigproduisert øl eiendomsbeskattet. Det heter om dette tilfellet i proposisjonen pkt 7.1.4 (Eiendomsskattegrunnlaget):

*Forslaget innebærer en vesentlig endring i den eiendomsskattemessige behandlingen av slike anlegg, som skal inngå i eiendomsskattegrunnlaget etter gjeldende rett, jf. for eksempel Høyesteretts dom i Rt. 2006 side 1607. For et større bryggeri, for eksempel bryggeriet som er beskrevet i Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes-dommen), vil forslaget innebære at tanker, panner, kar og røropplegg (med armatur) mv. som brukes i produksjonen, blir fritatt for eiendomsskatt. Dette innebærer en betydelig endring sammenlignet med resultatet i Ringnes-dommen, **hvor disse innretningene med tilknytning til ølproduksjonen ble ansett som integrert i det faste anlegget og dermed eiendomsbeskattet** [vår utheving].*

Produkttankene er således «produksjonsutstyr og -installasjoner», og skal inngå i grunnlaget som avtrappes.

Kavernene

I takstrapporten uttaler taksator at «Fjellhaller. Slike haller er bygningsmessige anlegg, og skattepliktige når de inngår i en næringseiendom.» Vi oppfatter dette slik at han mener at siden det er kaverner, så er det bygninger i seg selv (som ikke kan inngå i en produksjonsprosess). Equinor er ikke enig i dette.

Kavernene utgjør en sentral og viktig del av produksjonsutstyret og -installasjonene på raffineriet. Kavernene er en integrert del som er en forutsetning for prosessering av råolje/residue for produksjon av volumer som inngår i ferdige salgsprodukter. Videre har kavernene viktige sikkerhetsfunksjoner for å kunne håndtere avvik i prosessen (behov for tømning av anlegg planlagt/eller uplanlagt, håndtering av kvalitetsavvik etc).

Uansett om kavernene skulle anses som *bygningsmessige anlegg* isolert sett, er det klart at unntaket for produksjonsutstyr og -installasjoner må gå foran når man ser hen til integreringen i produksjonsprosessen og det selvstendige ledd disse utgjør i produksjonsprosessen.

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll, punkt 7.1.4 Vurderinger og forslag heter det under Nærmere om løsningen:

Begrepet «produksjonsutstyr» er ment å omfatte eiendeler som utøver en funksjon i produksjonsprosessen, for eksempel maskinell bearbeiding av råvarer. Begrepet omfatter alt produksjonsutstyr uten hensyn til graden av fysisk integrasjon. Det vil si at både mer eller mindre frittstående utstyr og utstyr som er fysisk integrert i grunnen eller i et bygg, skal omfattes av begrepet.

Begrepet «produksjonsinstallasjoner» skal omfatte faste innretninger med varig forankring som har en funksjon i produksjonsprosessen. Ved vurderingen av om noe er å anse som produksjonsinstallasjon eller eiendom som skal eiendomsbeskattes, må det i første omgang tas hensyn til tilknytningen til produksjonsprosessen. Har installasjonen (nær nok) tilknytning til

produksjonsprosessen, skal den etter forslaget falle utenfor eiendomsskattegrunnlaget selv om den har slik varig forankring at den etter gjeldende regler inngår i det faste anlegget.

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 omtales et typetilfelle som har likhetstrekk med kavernene i råoljeterminalen. Det henvises der til Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes dommen). I dommen ble bla. tankene for ferdigprodusert øl eiendomsbeskattet. Det heter om dette tilfellet i proposisjonen pkt 7.1.4 (Eiendomsskattegrunnlaget):

Forslaget innebærer en vesentlig endring i den eiendomsskattemessige behandlingen av slike anlegg, som skal inngå i eiendomsskattegrunnlaget etter gjeldende rett, jf. for eksempel Høyesteretts dom i Rt. 2006 side 1607. For et større bryggeri, for eksempel bryggeriet som er beskrevet i Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes-dommen), vil forslaget innebære at tanker, panner, kar og røropplegg (med armatur) mv. som brukes i produksjonen, blir fritatt for eiendomsskatt. Dette innebærer en betydelig endring sammenlignet med resultatet i Ringnes-dommen, hvor disse innretningene med tilknytning til ølproduksjonen ble ansett som integret i det faste anlegget og dermed eiendomsbeskattet.

Kavernene er således etter Equinors syn en del av et produksjonsanlegg, og skal avtrappes med 1/7 pr år.

Trafo- og koblingsstasjoner

Eiendomsskatteloven (esktl.) ble endret 10. desember 2017 med virkning fra skatteåret 2019. Ved denne endringen ble kategorien «verk og bruk» opphevet, og eiendommer som tidligere ble beskattet som dette skal nå som hovedregel beskattes etter reglene for næringseiendom. Produksjonsutstyr og -installasjoner skal ikke medtas i eiendomsskattegrunnlaget for næringseiendom.

Ved lovendringen ble det imidlertid gjort unntak for kraftverk, vindkraftverk, kraftnett og anlegg som omfattes av særskattereglene for petroleum. Disse anleggene skal etter lovendringen fortsatt eiendomsbeskattes etter samme prinsipper som før lovendringen. Den relevante lovbestemmelsen er ekstl. § 3 (1) c som lyder som følger:

Kommunestyret kan skrive ut eiendomsskatt på anten

...

c) berre på kraftverk, vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum

Problemstillingen videre er om trafo- og koblingsstasjonene omfattes av «kraftnett» i ekstl. § 3 (1) c.

Hva som nærmere bestemt omfattes av «kraftnett» i ekstl. § 3 (1) c er ikke nærmere definert i loven, men forarbeidene gir noe mer informasjon om hva lovgiver har tenkt.

Da kategorien «verk og bruk» ble fjernet, ble også produksjonsutstyr og produksjonsinstallasjoner fritatt for eiendomsskatt. Imidlertid var ikke «[v]annkraftverk, anlegg omfattet av særskattereglene for petroleum og vindkraftanlegg» omfattet av Regjeringens forslag, jf. Prop. 1 LS (2017-2018) punkt 7.1.1 tredje avsnitt. Videre i samme avsnitt fremgår det at «nettanlegg (overføringsanlegg) som en følge av forslaget i all hovedsak bli fritatt for eiendomsskatt», med unntak av «produksjonslinjer som er en del av kraftanlegg».

Forskjellen på kraftanlegg og overføringsnett omtales i Prop. 1 LS (2017-2018) 7.2.2:

Mens kraftanlegget produserer kraften, sørger overføringsnettets for å bringe kraften ut til strømbrukerne. ... For å overføre kraften fra kraftstasjonen og til innmatingspunktet i overføringsnettets gjøres det bruk av såkalte produksjonslinjer. Disse går fra kraftstasjonens vegg til innmatingspunktet.

Etter vårt syn kan det utledes av det siterte at det er overføringsnettets frem til strømbrukerne som utgjør strømmen. Strømlinjer hos strømbrukeren er altså ikke omfattet. Departementet er videre bevisst at det også brukes produksjonslinjer for å overføre kraften fra kraftstasjonen og til innmatingspunktet i overføringsnettets, men at heller ikke disse type linjene etter departementet syn er en del av overføringsnettets.

Departementets forslag var at overføringsnettets ikke lenger skulle være gjenstand for eiendomsbeskatning, men at produksjonslinjene etter omstendighetene skulle kunne eiendomsbeskattes som en del av kraftverket.

Det faktum at Departementet anser produksjonslinjer frem til overføringsnettets for å utgjøre en integrert del av kraftverket kan etter vårt syn tas til inntekt for at det samme må gjelde for kraftlinjer etter overføringnettets, nemlig at kraftlinjer som eies av strømbruker må anses som en integrert del av strømbrukers anlegg og dermed beskattes på samme måte som dette. I vårt tilfelle betyr dette at nettstasjonene skal beskattes som alminnelig næringsseiendom.

Selv om Departementet foreslo å fjerne «kraftnettets» fra eiendomsskattegrunnlaget, ønsker flertallet i Finanskomiteen å fortsette beskatningen av «kraftnettets». I Finanskomiteens innstilling 4 L (2017-2018) av 7. desember 2017 heter det under punkt 7.1 (komiteens merknader):

Flertallet er enige om å fjerne adgangen til å ilegge eiendomsskatt på produksjonsutstyr og installasjoner slik regjeringen har foreslått, men med følgende endringer:

- Utfasing av skatten forlenges fra fem til syv år, og overgangsordningen fases inn over syv år.
- Master og linjer i transmisjonsnettets («monstermaster») og nettanlegg ilegges fortsatt eiendomsskatt

...

Flertallet viser til at avtalen innebærer at «[m]aster og linjer i transmisjonsnettets («monstermaster») og nettanlegg ilegges fortsatt eiendomsskatt». Intensjonen er at alle anlegg i kraftnettets skal eiendomsbeskattes etter de reglene som gjelder for slik eiendom i dag. Det vil si at master, linjer, jord- og sjøkabler samt transformatorer mv. i kraftnettets skal reguleres av gjeldende regler for verdsettelse og avgrensning av eiendomsskattegrunnlaget.

Av det siterte fremgår det at flertallet i Finanskomiteen ønsket å videreføre eiendomsskatt på «linjer i transmisjonsnettets ... og nettanlegg».

I følge Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) transporterer kraftnettets strømmen fra produsent til forbruker.¹ På hjemmesiden deres fremgår det at kraftnettets i Norge består av transmisjonsnettets, regionalnettets og distribusjonsnettets.

Transmisjonsnettets er hovedveiene i kraftsystemet og forbinder produsenter og forbrukere i ulike deler av landet med hverandre. Transmisjonsnettets omfatter også overføringsledninger til utlandet. Regionalnettets er

¹ <https://www.nve.no/energiforsyning-og-konsesjon/nett/?ref=mainmenu>

bindeleddet mellom transmisjonsnett og distribusjonsnett, mens *distribusjonsnett* forsyner sluttbrukerne (husholdninger, tjenesteyting og industri).² Ikke noe sted nevnes det at kraftnett også omfatter strømmnett internt hos sluttbrukerne.

Kraftnett er underlagt et naturlig monopol. Kraftselskapenes og netteierens virksomhet tilknyttet nettet er videre underlagt diverse plikter, ansvar og reguleringer som fremgår av energilovgivningen – det være seg vedrørende administreringen av nettet, tariffier mv. Verken Equinor ASA eller andre sluttbrukere for øvrig har eierskap i selve kraftnett /overføringsnett, og strømkundenes private anlegg kan etter dette ikke anses omfattet av henvisningen til «kraftnett» i esktl. § 3 (1) bokstav d.

Beskrivelsen i forarbeidene gir sett i sammenheng med NVEs egne beskrivelser av kraftnett tydelig inntrykk av at det er det nettet som transporterer strømmen fra produsent til forbruker som menes med «kraftnett» i esktl. § 3.

Kraftnett starter ved innmatingspunktet til kraftprodusentene og slutter ved tilknytningspunktet for kundene. Trafo- og koblingsstasjonene skal derfor inngå i det særskilte grunnlaget og avrappes.

Produkt- og råoljekaier

Kaier for lossing og lasting er en helt nødvendig del av verdikjeden for å kunne losse og laste petroleumsprodukter. Det er i den sammenheng en betydelig mengde produksjonsutstyr og -installasjoner i form av laste- og losseutstyr på kaien. Vi oppfatter taksten slik at dette utstyret anses som produksjonsutstyr og -installasjoner og at beskatningen av disse anlegg dermed vil avrappes.

Det kan imidlertid ikke være annerledes med fundamentet til alt dette utstyret. Selve kaien er fundamentet, og må også anses som en produksjonsinstallasjon. I Prop 1 LS (2017-2018) punkt 7.1.4 Nærmere om løsningen – heter det om et typetilfelle:

I andre tilfeller vil det kunne være enklere å identifisere hva som er produksjonsutstyr eller -installasjon. For eksempel vil en mast som står på grunnen, eventuelt med fundament, være en produksjonsinstallasjon.

Vi ser det slik at hvis fundamentet for en mast er en produksjonsinstallasjon, må det tilsvarende gjelde for fundamentet for losse- og lasteutstyr.

Vi vil også vise til at kaien er dimensjonert, og utformet for ene og alene å tjene produksjonsbedriften, med de omfattende sikkerhetskrav og reguleringer som gjelder for håndtering av slike produkter. Merk også at det ikke er noen annen exit-mulighet for produktet vårt enn via kai – produktet kan tidligst anses levert til kunde ved lasting på skip – produktet justeres helt frem til levering. Det er videre verd å merke seg at som følge av kaiens spesialiserte/produksjonstilpassede funksjon, kan den ikke kan nyttes til annet dette formålet, f eks kan den ikke benyttes som stykkgodskai.

Taubåtkaier

Taubåtkaien er i taksten ikke ansett som produksjonsutstyr og -installasjoner. Begrunnelsen er at den anses som en del av fast eiendom. Det vises også til KS' veileder:

² <https://www.nve.no/energiforsyning-og-konsesjon/nett/?ref=mainmenu>

«Kaianlegg». Kaier kan etter vår vurdering normalt ikke karakteriseres som produksjonsinstallasjoner. Kaier er losse- og lasteplasser og kan utgjøre egne skatteobjekter, eller de kan inngå som en del av et større skatteobjekt. Etter dagens regler er losse- og lasteplasser normalt regnet som verk og bruk, fra 2019 blir de næringseiendommer. Kraner og annet laste- og losseutstyr vil kunne bli definert som produksjonsutstyr eller – installasjoner, men etter vår vurdering ikke selve kaien.»

Etter Equinors syn er taubåtaiene å anse som produksjonsutstyr eller – installasjoner. Hovedbegrunnelsen for dette er at taubåtkaiene er en viktig innsatsfaktor i virksomheten på råoljeterminalen og raffineriet.

Det forhold at kaiene er en integrert del av den faste eiendommen kan ikke være avgjørende. Unntaket for produksjonsutstyr og -installasjoner må gå foran når man ser hen til integreringen i produksjonsprosessen og det selvstendige ledd disse utgjør i produksjonsprosessen.

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll, punkt 7.1.4 Vurderinger og forslag heter det under Nærmere om løsningen:

Begrepet «produksjonsinstallasjoner» skal omfatte faste innretninger med varig forankring som har en funksjon i produksjonsprosessen. Ved vurderingen av om noe er å anse som produksjonsinstallasjon eller eiendom som skal eiendomsbeskattes, må det i første omgang tas hensyn til tilknytningen til produksjonsprosessen. Har installasjonen (nær nok) tilknytning til produksjonsprosessen, skal den etter forslaget falle utenfor eiendomsskattegrunnlaget selv om den har slik varig forankring at den etter gjeldende regler inngår i det faste anlegget.

Tillatelse til utslipp og eller krav i gjeldende miljø- og sikkerhetsregelverk beskriver at virksomheten må ha tilstrekkelige beredskapsmessige løsninger for å kunne drive raffineri og terminalvirksomhet innenfor rammebetingelsene. Dette er ikke mulig å få til uten slike kaier, blant annet på grunn av responstiden som blir påkrevd ift å være klar med innsats dersom hendelser oppstår. Taubåtkaien må derfor anses som sikkerhetsutstyr, i tillegg til at den er en del av produksjonskjeden, og må anses som produksjonsutstyr og -installasjoner.

Det heter om dette i prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll, punkt 7.1.4:

For at noe skal anses å være en «produksjonsinstallasjon» må tilknytningen til produksjonsprosessen være av en viss styrke. Et sentralt moment vil være installasjonens funksjon. Dersom den transporterer råvarer eller bidrar i selve tilvirknings- eller transformasjonsprosessen er vilkåret klart oppfylt. En installasjon kan imidlertid ha en nær tilknytning til produksjonsvirksomheten uten at den inngår i selve produksjonskjeden. Dette gjelder særlig installasjoner som er en forutsetning for eller en nødvendig konsekvens av den bestemte produksjonsvirksomheten på eiendommen. Som eksempler kan nevnes særskilte anlegg for rensing, brannsikkerhet og avfallsbehandling som er nødvendige av hensyn til den typen produksjon som foregår på anlegget. Slike installasjoner bør etter departementets oppfatning også være fritatt for eiendomsskatt, og er omfattet av begrepet «produksjonsutstyr og -installasjoner».

Taubåtkaien må derfor også anses som særskilte anlegg for rensing, brannsikkerhet og avfallsbehandling som er nødvendige av hensyn til den typen produksjon som foregår på anlegget, og også på dette grunnlaget anses som en «produksjonsinstallasjon».

Oppsummering

Vi anmoder om at følgende anlegg anses som produksjonsutstyr og -installasjoner og avtrappes:

- bygninger som anses «produksjonsutstyr og -installasjoner».
- lagertanker
- fjellhallene (kavernene)
- trafo- og koblingsstasjoner
- Produkt-, råolje – og taubåtkaier.

Vi dere anmoder vi om at bygninger verdifastsettes etter lovens hovedregel.

Vennlig hilsen,



Eskil Johan Nymark

Equinor ASA